

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΒΑΛΛΩΡΙΤΗΣ.

Πάλιν δάκρυα καὶ στοναχοὶ ἠκούσθησαν καὶ ἦτο ἡ τέλεινα Ἑλλάς ἡ πενθοῦσα. Πάλιν ἐθρήνηι ἡ μήτηρ τὸ ἀπολεσθὲν τέκνον της. Ἐπεσε πρὶν μαρανθῆ τὸ εὐῶδες τοῦ ἀγροῦ κρίνον, ἀκμάζον ἔτι τὴν φωνὴν ἀπεκοιμήθη τὸ γλυκύφθογον πτηνόν. Ἐσίγησε τὴν βαρεῖαν τῶν τάφων σιγὴν μία εὐγενὴς ψυχὴ τῆς πατρίδος, ἐνεκρώθη μία μεγάλη καρδιά, ἣτις ἐμπεριέκλειε τὸ ἱερὸν αἷμα τῶν κλεφτῶν καὶ τὸ ἀμετρὲς αἶσθημα τοῦ ἀγῶνος, τέθνακε καλὸς μελικτὰς, ὁ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΒΑΛΛΩΡΙΤΗΣ δὲν ὑπάρχει.

* Ἀρχετέ Σικελικαὶ τῷ πένθεισι ἄρχετέ Μοῦσαι.

Τὴν πρωίαν τῆς 24 Ἰουλίου ἐξέπνευσεν ὁ τρισπόθητος ἀνὴρ, πρὶν ἰδῆ τὸ ὄνειρον αὐτοῦ ἐκπληρούμενον, τὰς ἐλπίδας του πραγματοποιουμένας. Ἀνέμενε, λέγουσι, τὴν μύσημον τοῦ θανάτου του στιγμὴν προσεγγίζουσιν ἡσυχῶ καὶ μόνον εἰς πόθος διήγειρεν ἐν αὐτῷ τὴν ταραχὴν, ἥθελε νὰ ψάλλῃ τὸ τελευταῖον ᾠσμὴ του . . . Ἄλλ' εἰς μάτην σιωπηλὴ πλέον περιπλανᾶται ἡ σκιὰ του περὶ τὰ μέρη αὐτοῦ τ' ἀγαπητὰ, περὶ τὸν Ὀλυμπον καὶ τὸν Πίνδον. Ἀπέθανεν ὁ ἀγαθὸς πολίτης, ὁ ἐνθουσιώδης ποιητής. Δὲν ἔχομεν, γενναία ψυχὴ, νὰ ρίψωμεν ἐπὶ τοῦ μνήματός σου οὔτε νεκρὰ καὶ ῥόδα, οὔτε μύρτα, μόνον ἡ κυπρίσσις ἐναπέμεινεν ἡμῖν καὶ κλονίον αὐτῆς σὲ προσφέρομεν, τῶν λατρευτῶν σου ἀνεκφράστου λύπης τεκμήριον.

* Ἀρχετέ Λευκαδικαὶ τῷ πένθεισι ἄρχετέ Μοῦσαι.